Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes*, *Heinrich Schalek*, *Rudolf Mosse*, *A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik*, *J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg*, *Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colonă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şese lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România si străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brasov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 92. Braşov, Mercurĭ, 26 Aprilie (8 Maĭ) 1895.

La anul.

Braşov, 25 Aprilie v. 1895

Astădĭ scriem 7 Maiŭ.

In acéstă di, înainte c'un an, stradele Clujului gemeau de mulţimea Românilor, carĭ furnicau prin ele.

Era diua, în care s'a început faimosul proces al Memorandului.

Miile de ţĕranĭ românĭ, conduşĭ de fruntaşii lor cărturarĭ, salutară cu căldură şi cu iubire pe membrii comitetului acusat şi pe apĕrătorii lor. Dela un colţ la altul Clujul rĕsuna de strigătele lor însufleţite.

Ce însemna acéstă manifestaţiă grandiósă a poporului român întrunit acolo?

Fost'a ea o manifestaţiă pentru comitet şi pentru membrii lui traşĭ înaintea judecăţii, orĭ o manifestaţiă în contra tribunalului unguresc, în contra autorităţii publice, orĭ chiar în contra legalităţii şi a statului?

N'a fost nicĭ una, nicĭ alta.

Românii, carĭ au alergat cu miile din tóte ţinuturile Transilvaniei şi ale Ungariei în 7 Maiŭ 1894 la Cluşiu, în acest focular al persecuţiunilor naţionale, veniseră ca sĕ fiă mărturiă viuă în favorul românismului lor ameninţat.

Orĭ cine ar fi stat pe banca acusaţilor şi orĭ carĭ ar fi fost judecătorii, n'ar fi schimbat nimic din însufleţirea, de care a fost cuprins poporul adunat, căcĭ înaintea lui nu se tracta de persóne, ci de *causa cea mare a naţiunei sale;* ceea ce vedea şi simţea fiă-care era, că acolo se pornise un proces monstru, ce se făcea românismului însuşĭ de către contrarii sĕi secularĭ, că Memorandul era numai pretextul de a da o nouă şi mortală lovitură desvoltării naţionalismului românesc.

Intr'asta culminéză estra-ordinara însemnătate a manifestaţiei naţionale române din diua de 7 Maiŭ 1894, care a făcut atâta bătaiă de cap autorităţilor ungurescĭ, dér, precum ele însĕ-le au trebuit sĕ se convingă, fără de temeiu, căcĭ acea manifestaţiă nu era îndreptată în contra ordinei legale şi a judecăţii legale, ci numai şi numai în contra spiritului şi a tendinţelor politice, ce s'au urmărit cu acest proces, ne mai pomenit în analele statelor constituţionale.

Uralele şi strigările însufleţite de „sĕ trăiască", ce au făcut sĕ bubuie ferestrile vechei capitale ardelenescĭ înainte c'un an, n'au fost aşa-déră o preamărire a persónelor, pe carĭ trista sórte a naţiunei nóstre le-a încurcat în acest proces, ci au fost un protest sĕrbătoresc în contra spiritului şi a tendinţelor duşmănóse Românilor şi dreptului lor de esistenţă naţională, ce s'au dat pe faţă cu acéstă ocasiune; au fost o viuă şi puternică dovadă despre consciinţa naţională a poporului.

Contrarii noştri au înţeles acésta prea bine şi de aceea şi-au şi dat tóte silinţele de-a nimici marele efect al acelei manifestaţiĭ naţionale, înfăţişându-o ca o demonstraţiă ordinară, pusă în scenă de comitet şi de ómenii lui cu banĭ şi cu amăgirĭ, şi în sensul acesta au şi luat mĕsurile cele mai draconice de terorisare a poporului nostru în tótă ţéra.

Dér óre înţeles'au şi conducĕtorii poporului nostru cum se cuvine marea însemnătate a mărturiei solemnele, ce a dat'o el pentru nestrămutat'a credinţă şi alipire, cu care este legat de causa românismului sĕu?

Contrarii noştri s'au folosit cu prisos de procesul Memorandului spre a face sĕ triumfeze spiritul şi tendinţele politicei lor de distrugere a forţelor nóstre naţionale. Dela 7 Maiŭ anul trecut a urmat lovitură după lovitură, desvĕlind un sistem întreg de nouĕ prigonirĭ şi încălcărĭ a drepturilor nóstre, éră noi am fost condamnaţĭ de sórte a-le înregistra aprópe dilnic, ca sĕ vadă generaţiunile viitóre prin ce amare dile au trecut înaintaşii lor

Dér aceste generaţii vor întreba cu drept cuvênt, cetind cele petrecute în anul, ce se încheiă cu diua de adĭ: unde au fost în acele timpurĭ grele şi viforóse conducĕtorii poporului? Ce au făcut ei, cum au lucrat şi cum s'au luptat ei, ca sĕ delăture periculele şi sĕ apere causa cea mare şi sfântă, pentru care bravul popor a fost atât de însufleţit?

Ce vor rĕspunde conducĕtorii poporului român, când vor trebui sĕ dea séma înaintea naţiunei despre faptele lor?

Vedem, că duşmanii românismului au sciut şi sciu sĕ tragă tóte consecenţele din procesul Memorandului în favorul politicei lor. Trasu-le-au óre şi Românii în folosul dreptelor lor nisuinţe?

Am dis, că sórtea ne-a condamnat sĕ înregistrăm dilnic lovirile îndreptate în contra naţiunei nóstre. Dér mai mare pedépsă a pus acésta vitregă sórte pe noi atuncĭ, când ne-a osêndit sĕ nu putem înregistra din partea celor prigoniţĭ o apĕrare démnă şi bărbătéscă în contra acestor lovirĭ, sĕ nu putem aduce nicĭ o veste îmbucurătóre despre o lucrare sinceră frăţéscă, despre o luptă leală dér energică a lor.

Aceste sunt tristele constatărĭ, ce datorĭ suntem a le face în diua de adĭ, care ne reamintesce curata şi măréţa însufleţire a poporului pentru sfânta lui causă.

Le facem în speranţă, că vom fi înţeleşĭ de toţĭ Românii bine sĕmţitorĭ, carĭ trebue sĕ fiă adênc îngrijaţĭ de urmările stărei de lucrurĭ din sînul nostru, care ameninţă organismul nostru naţional cu totala destrămare.

Le facem însĕ şi în firma credinţă, că, după atâtea esperienţe dureróse, se vor convinge cu o oră mai curênd toţĭ Românii de bine, că numai printr'o strînsă concentrare a tuturor elementelor resolute şi cinstite din sînul nostru vom puté sĕ salvăm causa românismului, deopotrivă ameninţată de duşmanii noştri internĭ şi esternĭ.

Conflictul Kálnoky-Bánffy.

Ca întregire la telegramele din Viena, ce le-am publicat erĭ asupra conflictului dintre Kálnoky şi Bánffy, mai aducem următórele, ce se raportéză lui „Pester Lloyd" tot din Viena:

După ce se spune, că iritaţiunea contelui Kalnoky vine mai cu sémă de acolo, că politica sa, „deşi tinde a sprijinĭ politica unguréscă şi în esecutarea programului ei bisericesc politic", totuşĭ întêmpină aşa de aspre atacurĭ din partea cercurilor liberale maghiare, se dice, că aceste atacurĭ l'au mâhnit pe contele Kalnoky cu atât mai mult, cu cât nu sunt fundate.

Décă déră i-se cere acuma contelui Kálnoky, ca sĕ facă cu putinţă o aplanare onorabilă a conflictului, atuncĭ acésta — dic amicii lui — s'ar puté întêmpla numai aşa, décă nu s'ar avé în vedere numai o delăturare superficială a conflictului pe scurt timp, bună-óră pănă după viitórele delegaţiunĭ, ci s'ar găsi un mijloc spre a delătura sincer neînţelegerile şi s'ar stabili o pace cinstită şi durabilă, care singură póte face cu putinţă o conlucrare salutară a oficiului de esterne cu guvernul unguresc. In scopul acesta e neapĕrat de lipsă, ca sĕ se constate, că *nu este admisibilă o enunciare*

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Rosele din Balcan.

Regina florilor pe continentul nostru îşĭ are patria la pólele sudice ale muntelui Balcan din Turcia europénă. In apropierea unuia dintre cele mai însemnate pasurĭ, carĭ strătae Balcanul, se află cea mai mare grădină de rose în Europa, adecă valea Kasanlik. Mareşalul conte de Moltke, care ca oficer tinĕr călĕtorise prin Orient, a numit valea Kasanlik „Casemirul Europei."

Cam la mijlocul muntelui, ce desparte Rumelia de Bulgaria, se află drumul, ce duce dela Gabrovo la Kasanlik, tăind vêrful Balcanului la Şipka. Dela vêrful acesta spre Nord se póte vedé natura aspră şi sĕlbatică, spre sud însĕ ochiul încântat privesce asupra unui platou, încungiurat de deluţe undulatóre, carĭ îl apĕră contra furtunelor. Platoul acesta e o adevĕrată grădină de rose şi de sĕmĕnăturĭ aurii, din mijlocul cărora lucesc numeróse sate cu coperişe de ţigle roşii şi cu minarete albe, situate între serpentine strălucitóre de ape şi între grupe de nucĭ. Acésta este admirabila vale de rose dela Kasanlik.

Nu mai puţin ca 42 de localităţi se află în acéstă vale, ai cărei locuitorĭ se ocupă cu prăsitul roselor în scop de-a prepara ulei de rose. In calculul mediu, în fiăcare an se prepară în tóte satele cam 800 chlgr. de ulei de rose. Pentru prepararea unui chlg. de ulei sunt de lipsă 3200 chlg. de rose; din calculul acesta se póte socoti cât de mare trebue sĕ fiă terenul, pe care cresc rosele. Esenţa acésta admirabilă se esportéză în întrégă Europa, pe când Orientul e provĕdut cu ulei de rose de prin India, Persia şi Egipet.

Producţiunea, precum şi întrebuinţarea roselor î-şĭ a. originea în Orient. Se dice, că vechii Babiloneni au fost cei dintâiu, carĭ le-au cunoscut. După conceptele estetice europene, cu privire la originea roselor sună mult mai poetic legenda din vechia capitală dela Eufrat, decât aceea, pe care a propoveduit'o urditorul Islamului, Mohamed. După Coran, rosele s'au născut în decursul călĕtoriei de nópte a Profetului: şi adecă rosele albe din sudorile lui, cele galbene din sudorile animalului sĕu, ér cele roşii din sudorile archanghelului Gavrilă. Noroc, că damele nóstre nu sunt silite cu ocasiunea întrebuinţării uleiului de rose, sĕ se gândéscă la originea flórei favorite, căcĭ altfel nicĭ archanghelul Gavrilă nu le-ar puté împiedeca, de-a nu strîmba din nas. Din contră poetic şi estetic este ceea ce se povestesce despre cultivarea roselor în sudul Balcanului.

Intre multele câmpii şi văi ale Traciei nicĭ una nu se póte asemĕna cu valea Kasanlik. Ea e fórte bogată şi de apă şi, precum în Lombardia, aşa şi acolo grădinile şi câmpiile în fiăcare di se adapă cu apa, ce curge în tóte părţile prin canalurĭ. Fermecător este aspectul câmpiilor, când suflă un vênt lin şi ele lucesc în colorĭ ardĕtóre, tocmai contrarul dela piscurile albe ale Balcanului, ce se pot vedé în dile limpedĭ de véră, când cerul e închis-azuriu.

Cea mai mare plăcere o simte omul cu ocasiunea culesului roselor. In caravane micĭ, trec tăetorii de florĭ prin oraş, ér mulii lor duc coşercile cu rose. Fete bulgare, îmbrăcate pitoresc, cu cămeşĭ albe şi fórte curate, urméză animalelor. Totul are înfăţişarea unui convoiu sĕrbătoresc, deórece nu numai capul frumos al fetelor, ci şi beţele, ce le întrebuinţéză ele la mânatul animalelor, sunt împodobite cu cununĭ de rose.

Prepararea uleiului de rose se face mai ales de către fete şi femei mai tinere, după cum şi productul e destinat în cea mai mare parte pentru sexul femeesc. — S.

Prima puşcătură în resbelul de sépte anĭ.

Prima puşcătură în resbelul de şépte anĭ a fost descărcată dintr'un pistol prusian, ér cel ce a descărcat'o a fost un Elveţian. Succesul a culminat în ocuparea unei fortăreţe de munte din Sacsonia, ceea ce, din punctul de vedere al conexiunei generale strategice, apare fórte ciudat. Dér cu mult mai curióse şi ridicule totodată sunt amĕnuntele şi particularităţile acestei prestaţiunĭ rĕsboinice, despre care istoria face amintire. Ca o icónă a unui timp, ce de mult a trecut în caosul vecĭniciei, le aducem acum la cunoscinţa cetitorilor.

Erumpênd resbelul de 7 anĭ, Pruşii hotărîră sĕ intre fără veste în Sacsonia; dér avantgarda, constătătóre din o brigadă de cavalariă, comandată de locotenentul general de Lestvit, avea în calea sa o fortăréţă de munte inimică, numită „Stolpen". După direcţiunea dată, era imposibil de-a merge pe alte căi, aşa ca fortăréţa sĕ rĕmână la o parte. Ce sĕ facă dér? Locotenentului-colonel de Varnery îi trĕsnì prin minte sĕ facă un atac de tot cutezat. Işĭ cerù decĭ, spre scopul acesta, un husar, 1 hornist şi încă 20 de soldaţĭ, carĭ sub

oficială aspura afacerilor esteriôre într'unul din cele douĕ parlamente ale monarchiei, fără scirea prealabilă şi fără consimţĕmêntul prealabil al ministrului de esterne, pentru-că asemenĭ enunciărĭ, *fără* de o înţelegere premérsă cu ministrul de esterne, şi atuncĭ, când nu se face provocare directă la el, pot nasce grave complicaţiunĭ; décă însĕ se mai face şi provocare directă la ministrul de esterne, se pot nasce complicaţiunĭ, carĭ ar face cu neputinţă conducerea afacerilor esteriôre. Contelui Kalnoky nu-i este nicĭ în casul de faţă de persôna sa, ci de demnitatea şi de tradiţiunile oficiului sĕu, şi de aceea décă ar primi garanţii, că pracsa întrodusă şi probată dela 1867 încôce, — după care asemenĭ enunciaţiunĭ în parlamentul unguresc, numai în urma consêmţĕmêntului prealabil şi a unei înţelegerĭ cu ministrul de esterne se pot face, — se va respecta şi în viitor, aceste garanţii i s'ar părê lui Kalnoky aşa de preţiôse, încât ar fi gata a da espresiune din parte-i *părerei sale de rĕu asupra formei*, în care a fost ţinut comunicatul din „Politische Correspondez“. Acéstă comandă onorabilă — dic amicii contelui Kalnoky — în legătură cu constatarea, că de fapt esistă o consonanţă a părerilor actualului ministru de esterne cu actualul ministru-preşedinte unguresc cu privire la călĕtoria nunciului papal, ar putê sĕ fiă privită din partea lui Bánffy, ca satisfacţiune îndestulitôre.

*

Diarului „*Magyar Hirlap*“ i-se telegrafiază din Viena următôrele:

Mijlocirea lui *Josika* va avê succes, întru cât s'a iscodit modalitatea pentru aplanarea conflictului, că adecă contele Kálnoky îşĭ va esprima regretele asupra comunicatului sĕu faimos din „Pol. Corr.“, declarând, că *acela nu s'a scris cu intenţiunile, ce se scot din el.* Demarşa la Vatican se va întêmpla, dér Kálnoky cere, ca precum până adĭ, aşa şi de aicĭ înainte, sĕ nu se întêmple nicĭ o declaraţiune în afacerile esterne ale celor douĕ state, fără de prealabila înţelegere cu ministrul de esterne.

*

„*Fremdenblatt*“, organul ministeriului de esterne, scrie un articol în Nr. sĕu dela 5 Mai, în care dice între altele:

„Contele ***Kálnoky***, imediat după ce a avut cunoscinţă despre declaraţiile lui Bánffy în afacerea Agliardi, a hotărît sĕ-şĭ dea dimisia. Prin aceste declaraţiunĭ lui Kálnoky i-se atribuia un pas, pe care el nu l'a făcut încă şi pe care ar fi trebuit sĕ-l facă la dorinţa guvernului maghiar. Declaraţiunile lui Bánffy au trebuit sĕ influinţeze fôrte vătĕmător asupra Curiei, la care aveau de gând sĕ recrimineze. Contele Kalnoky şi-a dat dimisia înainte de a eşi în public comunicatul din „Pol. Corr.“ prin care se rectificau aserţiunile lui Bánffy din parlament. Cel ce a înţeles comunicatul acesta ast-fel, ca şi când prin el s'ar fi declarat rĕsboi guvernului maghiar şi partidei liberale, acela trebue sĕ recunôscă, că *are o părere greşită.* Nicĭ odată contele Kalnoky n'a jucat rolul, ce i-se atribue de unii oratorĭ şi de unele diare din Budapesta: el nicĭ odată nu s'a amestecat în afacerile interne, n'a fost nici odată duşmanul acelei partide, „care a condus afacerile *statului maghiar independent*“.

Cuvintele aceste ale foiei vienese apar cu un fel de justificare a lui Kálnoky faţă de Bánffy, care susţine morţiş, că e vătĕmat. Lumea nepreocupată aştepta mai mult curagiu dela ministrul de esterne faţa de fostul „caporal“ dela Bistriţă-Năsĕud.

*

Oficiósa „*Keleti Ertesitö*“ publică acele pasagii din vorbirea nunciului Agliardi la *Oradea-mare*, pe carĭ Bánffy li-a aflat de vătĕmătôre Etă-le:

„D-Vôstră (vorbind către corpul profesoral dela Academia de drept), d-lor, aveţĭ misiunea, ca sĕ influinţaţĭ în mod lămuritor nu numai asupra ascultătorilor, ci şi asupra opiniunei publice întregĭ. Indepliniţĭ o frumôsă şi sfântă problemă, décă reflectaţĭ *asupra esenţei păgubitôre a legislaţiunei moderne*, valorând faţă cu acésta pretensiunile deptului etern“.

La toastul lui Ferdinand *Zichy* nunciul sĕ fi rĕspuns între altele:

„Pe cum odiniôră nobilimea evului mediu a stat în fruntea rĕsbôielor cruciate, ast-fel adĭ aristocraţia, mai ales nobilimea din imperiul Mariei, are datoria, ca *sĕ conducă rĕsboiul cruciat contra legislaţiunei moderne*“.

CRONICA POLITICĂ.

— 25 Aprilie.

Fiul „marelui“ Kossuth scrie în „*Egyetértés*“ de erĭ un articol, în care se ocupă de **misiunea lui Bánffy la Viena.** Franciso Kossuth vorbesce despre ministrul preşedinte unguresc c'un fel de simpatiă, presentându-l ca apĕrător al independenţei Ungariei faţă de Roma. El dice, că declaraţiile lui Bánffy faţă de păşirea nunciului în Ungaria, au fost în *esenţa lor fôrte corecte*, nu însĕ şi în formă. Corect a fost, ca ministrul preşedinte maghiar sĕ protesteze contra amestecului unei puterĭ strĕine în afacerile Ungariei. Prin acésta br. Bánffy n'a făcut, decât sĕ apere independenţa Ungariei şi autoritatea ministrului preşedinte. Inceputul a fost greu, dice Franciso Kossuth; însĕ cel ce pôte, spune ce scie. „Dér când Bánffy apĕră independenţa patriei nôstre, sĕ-şĭ aducă aminte, că nu numai în Roma este ereditar spiritul de a-se amestecea în afacerile altor ţĕrĭ, ci şi alt undeva, şi încă acolo, unde noi am zidit un amestec îndreptăţit, numindu-l afacere comună“. Adecă Kossuth Ferencz vré sĕ dică şi sĕ céră, ca Bánffy-vitézul sĕ nu se dea îndĕrĕt nicĭ faţă cu Viena, cum nu s'a dat faţă cu Roma. Frumos program.

Un preot catolic distins, publică în diarul slovac „*Narodnie Noviny*“ un aticol, în care el preciséză atitudinea, pe care ar trebui sĕ-o observe **Slovacii** din Ungaria faţă cu **partida poporală ungară.** In amintitul articol preotul dice între altele: „Slovacii, ca fii sincerĭ şi fidelĭ ai patriei ungare, nu au ce căuta în partida poporală. Slovacii nu pot avê încrdere în ea, până când nu se vor încredinţa despr intenţiunile ei seriôse şi drepte. Până acuma partida poporală ungară n'a făcut nimica în direcţia acésta; *ea nu a schimbat nicĭ o vorbă cu conducĕtorii noştri.* In acele cercurĭ, în carĭ s'a organisat, cu intenţiune încungiură pe bărbaţii noştri, şi nu-i întrébă nicĭ-odată de sfat. Conducĕtorii partidei poporale, în vorbirile lor, séu nu amintesc de loc cestiunea naţională séu o absolvă, ca şi liberalii, cu ôre-care frasă gôlă. Până acuma încă nicĭ un membru al partidei poporale n'a declarat în public, cum cugetă el. Chiar şi frasa, pe care partida a luat'o în programa sa, privitôre la echitatea şi dreptatea faţă cu naţionalităţile, nu este alta, decât *o copiă fidelă, verbală*, a declaraţiunilor tuturor partidelor politice de până acuma, cărora însĕ nicĭ când nu le-a trăsnit prin minte se procédă drept şi legal faţă cu naţionalităţile.

*

In legătură cu scirile, ce le-am adus ierĭ despre **evenimentele din Serbia,** mai adaugem după foile de adĭ următôrele amĕnunte: O telegramă din *Niş* spune, că vorbirea ce a ţinut'o ministrul-preşedinte *Cristicĭ* în şedinţa dela 4 Mai a Scupştineĭ, a făcut o adêncă impresiune, mai ales în părţile pin carĭ a declarat, că el şi colegii lui rĕmân la postul lor, şi că vor servi cu credinţă şi devotament pe rege şi patria. Declaraţiunea acésta a lui *Cristicĭ* a surprins cu atât mai vîrtos, că se credea dimisionarea ministeriului în urma disolvării Scupştinei. Despre călĕtoria lui Milan se spune, că ea s'a făcut pe nesciute. El n'a aşteptat sosirea Nataliei, pe care voia s'o priméscă în mod deosebit de sĕrbătoresc, nicĭ votul Scupştinei asupra apanagiului. Se crede, că Milan nu se va reîntôrce lung timp în Serbia, cu atât mai vîrtos, că — după cum se susţine — între el şi regele Alexandru ar fi un aspru conflict. La plecare Milan nicĭ nu şĭ-a luat rĕmas bun dela fiul sĕu. Conflictul s'a iscat din causă, că regele Alexandru s'a opus cu tôtă energia unei loviturĭ de stat, plănuită de Milan, cu scop de a aduce la guvern pe Pasicĭ. Regele Alexandru nu voia sĕ audă despre o schimbare de sistem, şi a făcut aspre imputărĭ lui Milan, că voiesce se espună Serbia la nouĕ sguduirĭ interne.

*

Din cercurĭ militare s'a lăţit scirea, că ministrul de resbel austriac are de gând a sistemisa în armata austriacă mai multe posturĭ de **locotenenţĭ colonelĭ cu léfă mai mare**, şi din contră, sĕ casseze un egal numĕr de posturĭ de colonelĭ. Idea conducĕtôre privitor la acésta disposiţiune este, ca colonelii sĕ fiă numai comandanţĭ de regiment şi sĕ nu mai obvină casurĭ, ca singuratice regimente sĕ numere câte trei colonelĭ, dintre carĭ doi pot comanda numai batalióne. Prin procederea amintită s'ar putê ţinê în serviciu timp mai îndelungat astfel de oficerĭ din statul major, carĭ nu posed capabilitatea de-a fi comandanţĭ de regiment, dér, carĭ îşĭ împlinesc destul de bine datorinţa ca conducĕtorĭ de batalion.

SCIRILE DILEI.

— 25 Aprilie.

Malheur-ul cel mai mare al lui Bánffy. Este caracteristic modul, în care „Pester Lloyd“ se silesce a preveni pe contrariĭ ministrului-preşedinte Bánffy, arătând causa pentru care acesta n'a fost de faţă la primirea, ce s'a făcut la Curtea din Viena Duminecă séra. Fôia guvernului o spune franc, că voesce sĕ împiedece de a se face capital din acésta. Causa, dice, pentru care Bánffy nu s'a presentat înaintea Majestăţilor Lor este *fôrte prosaică.* El adecă n'a prevĕdut, că va petrece încă şi Duminecă în Viena, şi de aceea nu şi-a luat cu sine *costumul naţional* şi *ordinele* acele, fără de carĭ nu se putea presenta la Curte. „Numai din pricina acésta Bánffy n'a fost vĕdut în societate cu contele Kálnoky şi cu nunciul Agliardi, Duminecă séra la curte“. Se 'nţelege, că décă s'ar fi dus acolo Bánffy în frac şi cu cravată albă (ordinele le-ar fi putut împrumuta în grabă), atuncĭ prietenii sĕi din fracţiunea „Kossuth-Eötvös“ ar fi strigat, că trădarea e perfectă şi Ţéra unguréscă e vêndută Neamţului. Şi pôte nicĭ nu-i şedea bine lui Bánffy în costumul européan, care ar fi ilustrat fôrte nepotrivit calităţile sale de diplomat *sui generis.*

—o—

Congresul bisericei române gr. or. „*Dreptatea*“ află, că în 2 Mai n. a sosit la ministeriul din Budapesta resolutiunea pré înaltă, *care încuviinţeză întrunirea Congresului naţional-bisericesc.* Se speréză, că în 2—3 sĕptĕmânĭ Congresul se va întruni.

—o—

O broşură slovacă sensaţională spun foile unguresci, că s'a găsit rĕspândită în multe esemplare la poporul din comitatul Gömör. Broşura a fost tipărită în tipografia „Guttenberg“ din Budapesta şi conţine între altele următôrele pasage: „Slovacul nicĭ nu este privit (din partea Maghiarilor) ca om, numai fiind-că vorbesce slovăcesce. In şcôlele slovace se impune limba maghiară, din care causă copiiĭ nu înţeleg, ce învaţă, şi sunt siliţĭ sĕ rĕmână proştĭ, numai fiindcă s'au născut Slovacĭ. Nu avem şcôle slovace şi ne cresc astfel de preoţĭ şi învĕţătorĭ, carĭ nu sciu vorbi cu noi“. Broşura vorbesce apoi despre *tirăniă*, dicênd, că *aicĭ nu mai e altă scăpare, decât social-democratismul.* In alt loc dice: „Sunt o miiă de anĭ, de când suferim! Poporul nostru slovac a adormit, el a fost silit sĕ tacă, căcĭ 'i s'a luat limba. Ii răpesc moralitatea, şcôlele şi tôte ale lui. Sistemul actual nimicesce poporul slovac. Sĕ arătăm, că nu mai suntem cerşitorĭ în acéstă patriă, în care nu ne mai dau nicĭ o gliă de pământ, în care sĕ ne depunem spre vecĭnică odihnă ôsele“ etc. Se înţelege, rĕspânditoriĭ acestei broşurĭ sunt urmăriţĭ de autorităţĭ.

—o—

Procesul abiturienţilor din Braşov. În cunoscuta afacere a celor 5 abiturienţĭ din anul trecut dela gimnasiul român din Braşov, afară de tinerii universitarĭ A. Leményi şi A. Ciato, Sâmbăta trecută după amédĭ a mai fost ascultat la judele investigator din Timişôra şi al treilea soţ al lor, tinĕrul Nicolau *Ionescu*, student în drepturĭ şi colaborator intern la „Dreptatea“. Interogatorul 'i-l'a făcut judele Gerdanovicĭ, care s'a produs prin o procedură cât se pôte de bruscă faţă de numitul acusat. Incepênd sĕ-i asculte în limba maghiară, tinĕrul acusat a refusat orĭ-şi-ce rĕspuns în acéstă limbă, la ceea ce judele investigator, voind sĕ-l teroriseze, a chiămat numai decât pe un pandur. Tinĕrul acusat a rĕmas neclintit şi a pretins sĕ fiă ascultat în limba română. In fine judele s'a vĕdut

---

conducerea unui ofiţer, aveau sĕ-l urmeze la o distanţă anumită. La societatea acestor temerarĭ se mai alătură şi un major cu numele Bayer.

Elveţianul Varnery, majorul, husarul şi hornistul călăriau în sus către cetate, fără a mai observa, că ofiţerul cu cei 20 de husarĭ într'aceea fuseseră siliţĭ a se reîntôrce în urma unui contra-ordin, ce li-s'a dat mai târdiu şi despre care ofiţerului i-a fost imposibil a însciinţa pe Varnery.

Scopul era, ca sub pretextul unor pretinse condiţiunĭ de capitulare, sĕ ţină în şah pe comandantul fortului, până ce, colo jos, cavaleria prusiană va fi trecut pe sub pôla muntelui. Şi ocasiunea acésta era prea ademenitôre şi prea binevenită, decât ca Varnery sĕ nu o foloséscă, spre a-şĭ valora îndrăsneţul sĕu spirit, de-a întreprinde atacurĭ cutezate. Dela un soldat din garnisóna fortăreţii, pe care îl ajunseră în cale, şi pe care ameninţându-l l'au alungat îndĕrĕt, scoiciră, că sentinelele dela pôrtă, ce e drept au arme, însĕ glônţe ca 'n palmă.

Numai acésta i-a mai trebuit aprigului Varnery. Cele douĕ sentinele dinaintea cetăţii au şi fost surprinse atât de repede, încât la provocarea aventurierilor, carĭ numai decât întinseră pistôlele asupra lor, fură silite, sĕrmanele, sĕ-şĭ arunce armele în şanţul cetăţii şi s'o ia la sănĕtôsa. In momentul următor, cu o lovitură de sabiă, rupseră funia clopotului de alarmă din apropiere, apoi pe neaşteptate atacară şi al doilea rond de sentinele, desarmându-le şi alungându-le şi pe acestea.

Dér curênd după acésta urmă un moment fôrte critic pentru aceştĭ temerarĭ. Varnery comanda din rĕsputerĭ: „marş! marş!“ Comanda lui suna la adresa celor 20 husarĭ, pe carĭ îi credea încă tot în urma lui. Imprejurarea acésta însĕ deşteptă atenţiunea sub-ofiţerului şi soldaţilor aflătorĭ în alt loc la pază. Aceştia voiră sĕ pună mâna pe arme, dér era prea târdiu, căcĭ ţevile pistôlelor îndreptate de odată asupra lor ii siliră sĕ arunce armele şi s'o ia şi ei la fugă. Acum Varnery, Bayer şi hornistul străbătură în interiorul fortului, unde comandară hornistului sĕ sufle: „Apel“. In momentul următor apare comandantul fortăreţii, general de Libenau, şi întrébă: „Ce însémnă acésta?“ Varnery îi rĕspunse: „Fortăréţa „Stolpen“ este din acest moment în mânile Pruşilor. Escelenţa ta trebue sĕ te predai numai decât“. Dér generalul de Libenau, în loc de-a se preda, scôse sabia spre a se apĕra, ér pe câţĭ-va soldaţĭ, ce formau restul garnisônei şi carĭ se aflau într'o suterană din apropiare, îi provocă sĕ prindă pe aceştĭ inimicĭ scelerаţĭ, séu sĕ-i taie bucăţĭ.

Acéstă posiţiă critică îl sili pe Varnery sĕ descarce pistolul asupra generalului, căruia glonţul îi sfredeli piciorul... Acésta a fost prima puşcătură în resbelul de 7 anĭ. Vulnerat fiind generalul, mica garnisónă era ca scôsă din minţĭ şi.... a capitulat.

silit sĕ-l asculte prin tălmaciu; protocolul însĕ, luat fiind în limba maghiară, acusatul nu l'a subscris.

—o—

Espedițiunea fantastică a contelui Eugen Zichy. După cum se scie și cum anunțasem și noi, contele Eugen Zichy se hotărî sĕ întreprindă o espedițiune în Asia pentru de a căuta țéra natală a Maghiarilor, care nicĭ până acum nu e cunoscută încă. Chiar și organul academiei maghiare din Budapesta ia în zeflemea acest plan fantastic al contelui exaltat, care de-altmintrelea nicĭ nu ar avé sĕ caute după originea strămoșilor sĕi, cum îi numesce el, prin acea parte a Asiei, de unde se crede, că veniră Huniĭ și Maghiariĭ, ci ar trebui sĕ plece la Rusia, căcĭ e lucru constatat, că Zich-escii sunt de origine slavă. Dér „bunul și marele patriot" maghiar Eugen Zichy cu tóte acestea a plecat dilele trecute în călĕtoriă, mai întâiŭ spre Lemberg. In S. A. Ujhely s'a alăturat espedițiunei și prof. de universitate din Clușiu Ludovic Szádeczky, ér Moldovan Gergucz, care de nicăirĭ nu póte lipsi unde e vorba de-a manifesta pentru „maghiarism", a petrecut espediția până la granițele Ungariei. Póte fi acum sigur fanaticul conte Zichy, că cu blagoslovenile lui Moldován Gergucz de bună sémă îi va succede sĕ afle ósele strămoșilor sĕi căutate atâta timp înzadar de Hunfalvy și de Vámbery, de-alungul și de-alatul Asiei.

—o—

Dela Vaț. In Joia trecută d-l Dr. Alecsandru *Mocsonyi*, provĕdut cu licența dela ministrul de justițiă, a cercetat pe d-l Dr. Val. *Branisce* și pe ceialalțĭ deținuțĭ politicĭ în temnița din Vaț, dice „Dreptatea".

—o—

Mijloc contra racului. Mediciĭ francesĭ Richet și Herycourt raportară dilele trecute în academia medicinală din Paris, despre un resultat epocal, obținut cu privire la vindecarea racului. Numițiĭ medicĭ presentară celor adunațĭ pe doi paciențĭ, carĭ au fost vindecațĭ de rac prin serul descoperit de ei. După cum dic inventatoriĭ, ei produseră serul astfel, că injectară cânilor venin din rănĭ de rac și după un timp anumit scóseră din sângele acelora serul vindecător.

—o—

Insoțire de economie și credit în Cernăuțĭ. Duminecă la 28 April s'au adunat numĕróse persóne în sala societății pentru cultura și literatura română pentru a se înțelege în chestia înființării unui institut românesc de economie și credit — dice „Gaz. Buc." Adunarea, presidată de d-l Modest cav. de *Grigorcea*, s'a înțeles în principiu *pentru înființarea institutului*. La discuția ce a avut loc, au luat parte d-nii Dr. I. G. Sbiera, păr. Zaharie Voronca, M. cav. de Grigorcea, profesoriĭ E. Luția și Gr. Halip, fiind cu toțiĭ de părere, că înființarea de institute de credit din partea Românilor ar fi de folos, mai ales décă ele ar da nascere înființării de institute Raiffeisen prin comunele nóstre. Proiectul de statute cetit a fost dat unei comisiunĭ de 5 membri, carĭ au sĕ studieze statutul și sĕ'l présente adunării constitutive, care se va convoca în curĕnd.

—o—

Anunț de concert. D-șóra Maria Rosenkranz, cântăréța de operă, cunoscută publicului brașovén, după cum audim, în curĕnd va veni în orașul ei natal și va arangia un concert. La timpul sĕu vom publica date detailate.

—o—

Concertul, ce l'a dat Sâmbăta trecută d-șóra *Lula Gmeiner* în sala de concerte din loc, a fost visitat de un public fórte numĕros. Sala era îndesuită de auditorĭ, carĭ c'un deosebit interes așteptau sĕ vadă prestațiunile tinerei și drăgălașei cântărețe brașovene. Așteptările au și fost pe deplin satisfăcute. D-șóra Gmeiner posede o voce de alt de un timbru fórte plăcut argintiu și de o estensiune mare, mai ales în tonurile de jos, ér din modul cum a predat frumósele cântece de Brahms, Schubert, Rückauf, Blumenthal ect se vede talentul ei artistic, care pe lângă o scólă seriósă póte face dintr'însa în scurt timp o cântăréță de primul rang. Cel mai mare efect l'a avut d-șóra Gmeiner prin frumósa predare a cântecelor „Junge Nonne" de Schubert și „der Kinder Reich" de Blumenthal. Asemenea au fost mult aplaudate cântecele, ce le-a adaus afară din program. Escelenta prestațiune a d-nei *Maria Hintz* și a d-lui *R. Lassel* mai ales în Sonata de Mozart, la pian cu patru mânĭ, precum și acompaniarea artistică a d-lui Lassel au contribuit mult la succesul concertului.

Centenarul lui Tasso.

Al treilea centenar al morții lui Torquato Tasso, celebrat acum câte-va dile cu mare pompă în Italia, a dat ocasiune, la Paris, unei interesante manifestațiunĭ provocată de cătră „Uniunea latină". O sută cincĭ-decĭ de persóne se întruniseră la Sorbonna în sala cea mică, unde se susțin tesele, spre a serba și glorifica memoria lui Tasso. Alăturĭ de d. Dejob, președintele societățeĭ studiilor italiene, se aședaseră d-nii: contele Tornielli, ambasador al Italiei; de Hérédia, fost ministru; Pol Neveux, representând pe ministrul instrucțiunei publice; marchizul de Castrone, vice-președinte al Ligei franco-italiene; Raqueni, secretar general al Uniunei latine; Alex. Boutrone, Rodocanachi, baron de Santa-Anna-Néry, Xavier de Carvalho, etc.

François Copée, căruia i-se oferise președinția de onóre a Academiei francese, n'a putut asista la ceremoniă. Absența lui a fost fórte mult regretată; a fost acoperită cu aplause elocinta scrisóre ce trimisese organisatorilor.

„Ca și voi, scrie poetul, n'am putut nicĭ-odată sĕ vĕd de departe fără stringere de inimă acéstă mare umbră, una din cele mai dureróse figurĭ de poet, ce au esistat vr'odată. Fără îndoiélă Tasso este marele liric italian alăturĭ de Arioste și Danto, dér a fost asemenea o victimă a spiritului, un martir al gândirii, al sforțărei către frumuseța pură. Ómeniĭ adesea l'au persecutat, adesea l'au ajutat din causa operei sale, în opera sa; dér spiritul i-a fost implacabil, gandirea și-a rĕsbunat într'un mod crud de supunerile, ce-i impusese. Ea l'a torturat cu o lungă agonie până la mórte, pentru-că o învinsese. Póte-că aci ar fi o aplicațiune a legilor misterióse, care regulézá lucrurile vieței nóstre; nu ne putem gândi, fără sĕ ne cutremurăm, și voiŭ păstra până la sfirșit profunda emoțiune ce am simțit, când mi-s'a arătat la Roma, în mănăstirea de San Onofrio, celula în care, după atâtea alte închisorĭ, s'a sbătut sufletul lui Tasso în ororile geniului sĕu. Noi, Francesiĭ, nu uităm nicĭ nobilele durerĭ, nicĭ marile talente; acésta vĕ dă o nouă dovadă. Și în special noi, poețiĭ francesĭ, esprimând pentru Tasso cele mai sincere regrete, ne aducem aminte, că autorul „Ierusalimului liberat" a fost amicul lui Ronsard".

Apoi d. Dejob a schițat în termenĭ înalțĭ viéța sbuciumată a lui Torquato Tasso, insistând asupra admirațiunei, ce Francia a avut în tot-déuna pentru geniul autorului „Ierusalimului liberat". După aceea, d-nii Rodocanachi, în numele societățeĭ studiilor istorice; de Santa-Anna-Nerry, Maxime Fromont, Hippolyte Buffenoir, Xavier de Carvalho cântară, în prosă séu în versurĭ, laudele marelui poet italian. D. Depos a dat citire unui frumos sonet de Verlaine, reținut dela serbare din causă de bólă. In numele Ligei franco-italiene, d-l marchiz de Castronne adreséză mulțumirile sale ministrului instrucțiunei publice, care a dispus ca sĕ fiă representat, și d-nului conte Tornielli, ambasadorul Italiei.

Inainte de a se despărți, asistențiĭ au adresat o telegramă de simpatiă prințului Ruspoli, primarul Romei, ca rĕspuns la depeșa sa, sosită în cursul ceremoniei, și prin care mulțămea membrilor Uniunei latine, pentru inițiativa, ce luaseră de a sĕrbători centenarul lui Tasso.

Case de împrumut pe amanet în România.

România, în fine, va fi în curĕnd înzestrată și c'un numĕr óre-care de instituțiunĭ, având drept obiect *împrumuturile pe amanet*, cunoscute sub numele de „Munțĭ de Pietate" (Mont-de-piété). Incă din sesiunea anului 1894—scrie „Curier. Fin.",— d-l Germani ministru de finance depusese pe biuroul Senatului un proiect de lege privitor la înființarea Caselor de împrumut pe amanete. Acest proiect întrând în desbaterea publică a Senatului și observându-se óre-carĭ imperfecțiunĭ, d. ministru a cerut trimiterea lui din nou în studiul comitetului delegaților.

Principiul admis în proiectul de lege primitiv, presentat de guvern, prevedea ca înființarea caselor de împrumut pe amanet sĕ se facă pe cale de concesiune acordată de guvern. In urma observațiunilor făcute de senat, d. ministru de finance propune, ca autorisarea de înființare a unor asemenea case sĕ se dea, prin consiliul de miniștri, fiă primariilor orașelor, fiă unei persóne, fiă unei societățĭ admise de comune. Consiliile comunale, décă nu vor puté sĕ înființeze cu fondurile lor case de împrumut pe amanet, vor delibera asupra propunerilor, ce li-s'ar puté face și, în cas de admitere a acestor propunerĭ, vor puté sĕ-șĭ stipuleze și óre-carĭ beneficii pentru oraș. Și numai în cas când consiliile comunale vor refusa a înființa asemenea case, fiă prin mijlócele lor, fiă autorisând pe o altă persónă séu societate, care ar face cererea, atuncĭ guvernul va putea în cas de necesitate, și décă va găsi de cuviință, sĕ concedeze ol d'a dreptul înființarea unor asemenea case, bine înțeles, în condițiunile și limitele legei de fată.

Soluțiunea acésta, propusă de d. ministru al financelor, comitetul a găsit'o bună și a admis'o, pentru-că pe de o parte lasă primăriilor facultatea de a înființa ele, cu beneficiul esclusiv al orașelor, case de împrumut pe amanet; ér, pe de altă parte, dă posibilitatea de a se crea în condițiunĭ avantagióse nisce instituțiunĭ menite a aduce servicii reale claselor sĕrace și nevoiașe și, în casul când primăriile nu vor puté și nu vor găsi de cuviință a-le înființa cu fondurile comunale, atuncĭ ele se vor puté conceda de guvern.

Comitetul delegaților Senatului, luând în desbatere propunerile d-lui ministru de finance, le-a aprobat, și a ales raportor pe d. Nicolae Lămotescu. Proiectul de lege modificat rĕspunde la o necesitate absolută și încă din cele mai urgente, mai cu sémă în România, unde cămătăria face ravage fórte simțitóre.

Concurs de lucru manual în Bucuresci.

Societatea scientifică-literară „*Tinerimea Română*" din Bucuresci va deschide Dumineca viitóre, 30 Aprilie v. c, un concurs de lucru manual, care se va continua în tóte Duminecile și sĕrbătorile, precum și Joia și Sâmbăta după prând, când nu se țin prelegerĭ. La acest concurs se vor primi numai elevĭ de naționalitate română.

Scopurile concursului se arată mai pe larg în următórea circulară, ce a fost adresată directorilor și directórelor șcólelor primare urbane și rurale:

Sunt 11 anĭ de când Societatea nóstră, prin concursurile, ce ține în fiă-care an, încurajéză, pe cât posibil, tinerele generațiunĭ la muncă, căcĭ numai prin muncă pot deveni straturĭ puternice, carĭ sĕ ridice la nivelul celorlalte națiunĭ civilisate națiunea română. Sub acest raport avem consciința împăcată, că ne-am făcut datoria și suntem firm hotărîțĭ a continua sĕ ni-o facem până la sfirșit.

Décă sub raportul cultural, de câțĭ-va anĭ am făcut progrese însemnate, nu este tot așa sub raportul economic, în care suntem cu totul înapoi. Industria manufacturală, mai cu sémă, nu numai că nu a făcut nicĭ un progres, dér pare chiar, că perde din ce în ce mai mult. Acéstă stare de lucrurĭ ne îngrijesce, și acésta cu drept cuvênt, deórece industria manufacturală nu este numai un mijloc de îmbogățire, dér și un element de desvoltare intelectuală și politică; este mantia, ce învălue arta și sciința, légănul, în care s'au desvoltat libertățile și drepturile omului.

O îmbunătățire sub acest raport este absolut necesară, și ea va fi cu atât mai sigură, cu cât mĕsurile de îndreptare, ce se vor lua, vor începe chiar cu generațiile cele mai tinere. Étă pentru ce Societatea nóstră deschide pentru prima óră anul acesta și un concurs de lucru manual între elevii și elevele învĕțĕmêntului primar urban și rural. A încuragia exercitarea lucrului manual pe o scară cât de întinsă, este scopul acestor concursurĭ.

Concursul lucrului manual se va ținé în diua de 14 Mai a. c., órele 9 a. m. în locul șcólei comunale C. A. Roseti, Str. Clemenței, în acelașĭ timp pentru băețĭ și fete.

Concursul va consta dintr'o lucrare din cele prevĕdute în programele oficiale și pe carĭ școlarii le-au învĕțat anul acesta. Lucrarea se va esecuta de școlarĭ într'un timp determinat în fața unei comisiunĭ speciale. Materialul necesar se va da de Societate. Concurențiĭ vor trebui sĕ aducă numai unelte necesare (fórfecĭ, ace, degetare, igliță, etc., după felul lucrărilor prevĕdute în programul fiă-cărei clase).

Esaminarea lucrărilor și desemnarea celor, carĭ se vor premia, se va face de o comisiune compusă de persóne speciale în acéstă materie.

Distribuirea premiilor se face tot la 21 Mai a. c., în palatul Atheneului.

Aducêndu-vĕ tóte acestea la cunoscință, am onóre a vĕ ruga, sĕ punețĭ în vederea școlarilor din șcóla, ce conduceți ținerea concursului lucrului manual și a trimite, cel mai tărdiu până la 30 Aprilie, lista nominală a celor ce vor sĕ concureze, la adresa președintelui, Calea Victoriei Nr. 110.

Președinte, *Nicolae S. Dumitrescu.*

Secretar, *C. I. Manolescu.*

Sciri telegrafice.

Viena, 7 Mai. Majestatea Sa monarcul adresă contelui Kálnoky un autograf datat de erĭ, în care esprimându-i cea mai deplină încredere, *respinge primirea demisiunei lui Kálnoky.*

NECROLOG. Vĕd. **Amalia Nistor** n. **Crețiu** a rĕposat în Blașiu la 3 Mai n. c. în anul al 63-lea al etății. O jălesc întristațĭ fiĭ și fiice: Aloisiu Nistor, protopretor; Irina Bardoșĭ n. Nistor; Iuliu Nistor revidor archidiecesan și Cornelia Deac, împreună cu alte numĕróse rudenii. — Fiă-i țĕrîna ușóră!

DIVERSE.

Scurt și precis. O dușmană a sentimentalității este de sigur ființa frumósă, care a scris dilele trecute următórea epistolă unui birou de căsĕtoriĭ din New-York: „Domnule! Ițĭ fac cunoscut, că sunt vĕduvă, mamă a 13 copii, și că am avut trei bărbațĭ, carĭ toțĭ au murit în pace, fiă-care în felul sĕu. Am o moșiă mică și așĭ vré sĕ-mĭ câștig un al 4-lea soț, décă așĭ da de un esemplar tînĕr, căcĭ un hering bĕtrân, încăpățînat și bursuflat, nu-mĭ trebue. Se prefer de aceia, carĭ se pricep la mulsul vacilor și la căratul gunoiului. D-ta capețĭ 10 dolarĭ comisiune, décă îmĭ trimețĭ un ștrengar potrivit".

Literatură.

In tipografia „A. Mureșianu" din Brașov a apărut: **Povestiri economice** despre grădinărit, economia câmpului, vierit și pădurit, de *Ioan Georgescu.* O carte fórte folositóre pentru plugarĭ, scrisă în stil ușor de priceput. Cartea are 136 pag. și costă 25 cr. De vêndare la tipografia „A. Mureșianu" în Brașov, și la autorul în Scorei (p. u. Alsó-Porumbák).

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 6 Mai 1895.

Renta ung. de aur 4%	122.75
Renta de corône ung. 4%	99.20
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	126.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	103.70
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	125.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	98.60
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.25
Imprum. ung. cu premii	162.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	149.75
Renta de hârtie austr.	101.55
Renta de argint austr.	101.50
Renta de aur austr.	127.75
Losurĭ din 1860	158.—
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	1087.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	462.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	401.22
Napoleondorĭ	9.69½
Mărcĭ imperiale germane	59.75
London vista	122.30
Paris vista	48.47
Rente de corône austr. 4%	101.55
Note italiene	45.90

Cursul pieţei Braşov.

Din 7 Mai 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.65	Vênd.	9.68
Argint român.	Cump.	9.60	Vênd.	9.65
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.66	Vênd.	—.—
Galbenĭ	Cump.	5.70	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	59.40	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		—.—	Vênd.	—.—

Nr. 358—1894.

Avis!

Adunarea generală a cassei de economii „JULIA", societate pe acţiunĭ în Alba-Julia, în adunarea din 27 Martie 1895 **a decis a II-a emisiune de acţii.**

Deóre-ce în terminul statorit (30 Martie, până 30 Aprilie 1895) nu s'au subscris tóte acţiile nouĕ, aşa terminul subscrierii s'au prolungit până în 30 Mai 1895.

Alba-Julia, în 6 Mai 1895.

Direcţiunea.

Anunciurĭ
(inserţiuni şi reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administratiunĭ. In casulŭ publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmêntŭ, care cresce cu câtŭ publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administraţiunea
„Gazeta Transilvaniei."

Sz. 1699—1895 tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy Barbu Mária végrehajtatónak Zacharie Irimie György végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a brassói kir. járásbiróság) területén levő Brassó város területén fekvő a brassói 3663 sz. tjkvben A + 4748 hrsz. alatt foglalt ingatlanra az árverést 540 frt.-ban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895 évi Junius hó 4-ik napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék tlkvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 54 frt. készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 41. §-ában jelzett, árfolyammal számitott és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1895. évi marcius hó 4-én.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

ABONAMENTE
LA
„GAZETA TANSILVANIEI"

Preţulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ	3 fl. —
Pe şése lunĭ	6 fl. —
Pe unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România şi străinătate:

Pe trei lunĭ	10 fr.
Pe şése lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ	2 fl. —
Pe şése lunĭ	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România şi străinătate:

Pe anŭ	8 francĭ.
Pe şése lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate poştale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arăta şi poşta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei."

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ în Braşovŭ.

Sosirea trenurilorŭ în Braşovŭ:

I. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne: 8 óre diminéţa.
Trenulŭ accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 10 óre 25 minute séra.
Tr. exp. Românŭ: 5 óre 07 m. diminéţa.

2. Dela Bucurescĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 7 óre 1 minute séra.
Trenulŭ accel.: 10 óre 37 minute séra.
Tr. expr. Românŭ: 10 óre 19 m. séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Braşovŭ.

Trenulŭ mixtŭ: 7 óre 36 min. diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ: 1 óră 44 min. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 0 óre 00 min. séra.

Dela Braşovŭ la Ch.-Oşorheiu.

Trenulŭ de persóne: 3 óre 10 după am.
Trenulŭ mixtŭ: 8 óre 50 minute dimin.
Trenulŭ mixtŭ: 4 óre 50 min. dimin.

Plecarea trenurilorŭ din Braş.

I. Dela Braşovŭ la Pesta

Trenulŭ mixtŭ: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenulŭ accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenulŭ de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. expr. Român: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ accel.: 4 óre 59 minute dimin.
Trenulŭ mixtŭ: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenulŭ accel.: 2 óre 19 min. după am.
Tr. expr. Românŭ: 5 óre 14 m. dimin.

3. Dela Braşovŭ la Zĕrnescĭ:

Trenulŭ mixtŭ: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenulŭ mixtŭ: 0 óre 00 min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşovŭ.

Trenulŭ mixtŭ: 8 óre 19 min. dimin.
Trenulŭ de persóne: 1 óră 51 m. d. am.
Trenulŭ mixtŭ: 7 óre 20 min. séra.